

CRÒNICA 4ª CARRERA RESISTARRACO 2013

Pitlane Slot Reus 19, 20 i 21 d'Abril

DIVENDRES

Dels set equips del divendres, quatre de Pitlane, dos de Tortosa i un de combinat Pitlane-Cambrils, tres destacaven com a favorits, Pitlane-1, format pel Jaume Baigues i el Fede Achaerándio, (un nou equip pel Resistarraco) Fosils-Pitlane, format per l'Adrià Pujol i l'Alfons Mon (un equip que es va mostrar equilibrat) i per últim, l'equip Mirakbebelmar format pel Lluís Bel i l'Albert Margalef, un equip que de mica en mica va pujant posicions a la graella.

Els dos equips de Tortosa, Colldesom Team, amb el Mario i el Jordi Aguilar, i Pandols, amb el Pere i el Paco no entraven en la lluita perquè la pista era "nova" per ells, doncs només varen entrenar durant els trenta minuts abans de la cursa i això es nota molt en el ritme. Pel que fa als altres dos equips de Pitlane, Mañas Team amb el Josep Ma. i el

Jordi Mañas (pare i fill) i els Xoixibins Team format pels germans Marc i Jordi Papió la falta d'experiència en curses d'aquesta mena encara els hi passa factura.

Pitlane-1, el guanyador del divendres, imposava una estratègia arriscada, cada pilot feia els tres carrils seguits, 75 minuts d'una tacada. Els hi va anar molt bé, el Jaume va anar rasant voltes i el Fede va aguantar la renda tot i la constant pressió de Fosils-Pitlane, que varen acusar en excés el graining de les gomes per un pilotatge massa agressiu. Mirakbebelmar va estar en la lluita en els

tres primeres carrils, però després, massa caigudes els van fer perdre la concentració i van baixar el ritme. Els dos equips de Tortosa lluitaven entre ells, però la constància de l'Aguilar i el Mario va decantar la balança al seu favor. Mañas i Xoixibins intercanviaven posicions depenent del pilot en pista, però el millor ritme del Jordi es va notar en el resultat final.

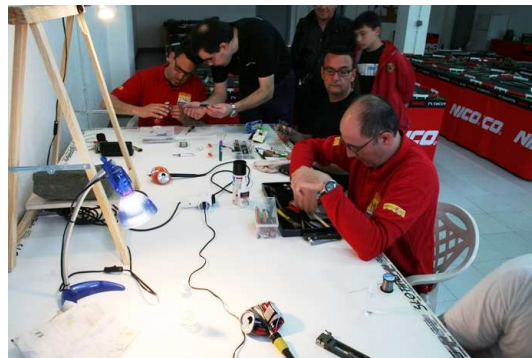
DISSABTE

La cursa del dissabte tenia dos fronts oberts, per una banda Sloting Tarraco, amb el Ramón i l'Alberto Faro i Mirakbe Sloting Plus Amb el Roger i el Pep Planas, ambdós equips, primer i segon de la general, es jugaven el ser o no ser en el campionat doncs la pista de Pitlane es prou coneguda pels quatre pilots i quedar per davant assegurava una gran injecció de moral per la resta del campionat. Per l'altre banda

Test Team, amb el Toni Parés i el Miquel, i Mirakbe 69, amb el Pep Guillemat i el Sito Manyenco. En terra de ningú, Montroig, no estaven clares les possibilitats d'aquest equip que enguany, si disposen de mes temps per entrenar, volen fer-ho molt millor tal i com ja han demostrat moltes vegades en les curses, la qualitat dels seus pilots.

I començava la cursa.... el Ramón Sendra per la pista 3, la "seva" pista, tal i com ho va demostrar al emportar-se la volta ràpida absoluta i el major nombre de tomps amb 116 (va fer un carril perfecte) i el Pep Planas, per la 1, la seva pista "fetiche", també per ell la volta ràpida i el major nombre de tomps per carril (un altre "carrerón") era un frec a frec que liderava el Ramón i amb el Pep sempre apretant. Així va ser en tota la cursa, com demostra que els dos equips monopolitzaren les voltes ràpides i les voltes mitges dels tres dies. La cursa va estar liderada sempre per Sloting Tarraco i només en dos ocasions, quant el Roger Parera va agafar la pista 6, va poder escurçar la diferència amb dos tomps i per petits problemes amb el Toyota per la pista 2 permetien a Mirakbe Sloting Plus acostar-se amb perill. Finalment, la última tanda amb l'Alberto per la 1 fent un carril 100% concentrat, molt motivat i sense cap caiguda, consolidaven el triomf.

Per l'altre cantó, Test Team amb el Reynard 2KQ, que tot i començar amb les referències del guanyador del divendres, no ho tenia gens clar, Pitlane-1 havia fet una molt bona cursa amb el Mosler i, a més a més, tenia a Mirakbe 69 molt endollat amb el Guille i el Sito molt segurs i "entrenats" a la pista i amb un Nissan que anava sol. Al final, la "veterania", experiència i concentració del Toni i el Miquel van doblregar les expectatives dels Mirakbe 69 que, de mica en mica i degut a massa caigudes, perdien la concentració.

DIUMENGE

La cursa del diumenge també tenia dos fronts oberts. Els cinc equips sortien amb referències de la general parcial i això feia que les expectatives d'uns i altres prenguessin forma, Gallislot, l'equip amb més possibilitats per disputar el triomf final a Sloting Tarraco, amb l'Alfons Unda, aquest cop acompanyat pel Jordi Ódena, ho van donar tot. Tant sols una coma.... de 1,2 metres els van separar de guanyar.

Una cursa amb l'Alfons motivat a més no poder i un Jordi Ódena... pletòric, com feia molt i molt de temps que no el veiem. En els tres primers carrils van ser líders sense discussió amb una renda considerable, però en els tres següents, aquesta s'anava esvaint poc a poc. El "graining", que curiosament van patir amb més intensitat els tres primers classificats, va ser una element més a gestionar durant la cursa. Un últim carril d'infart amb el Jordi cantant cada volta i l'Alfons 100% concentrat per evitar qualsevol error. Finalment, segons per una coma.... com l'any passat, però al revés. Alfons/Joan Durán -Jau- (1ers.) i Alberto/Ramón (2ons.)

L'altre front obert, descartats ja Sloting Tarraco, Gallislot i Mirakbe Sloting Plus per intractables, era.... Test Team, els equips restants el tenien en el seu punt de mira, sobre tot Mirakbe Evolution (equip de la casa) amb el Jordi Folch, que aviat serà pare d'una slotereta, i el Joan Vizcaino (va suar la gota en cada carril). Vilabella-1 amb un Marcel que, com sempre, resta immutable i granític mentre pilota magistralment i que en els lliures feia uns "tiempazos" i el Xavi, que va preparar un Mosler que anava tot sol per la pista. Sex Bomb, amb un Meteo que aquest any si va venir a entrenar i el Jordi Ferrer, un pilot que sempre, no sabem com s'ho fa, va molt ràpid, portaven un Saleen. Metal, que va muntar un Mosler patrocinat per Fusteria Vilobí, amb dos pilots de reconeguda vàlua, el Cisco Salvador com a pilot i el Carles Masip com artista... i també pilot.

Com era d'esperar, la meitat de la cursa augurava que com a mínim, tres equips superarien Test Team. Doncs no. Depenent del pilot en pista la classificació ballava constantment i al final, massa caigudes dels equips "de fora" i l'aparició del "graining" en les gomes de Mirakbe Evolution feien que de mica en mica les rendes obtingudes s'anessin esvaint. Finalment només Mirakbe Evolution es va acostar, però ja a tres toms. Sex Bomb si va gestionar amb intel·ligència la informació i finalment va superar Pitlane-1.... per 2,4 metres, coma 80 i 70 respectivament. Vilabella superava a Mirakbe 69 però no va poder amb Fosils-Pitlane.